

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/225/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614204822
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614204822.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému Ľ. J., F. U. L., W. Č.. XX, o zaplatenie 1.015,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 17.2.2015 č. k. 8C/179/2014 - 60 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a to Združenie na ochranu spotrebiteľa OBRANA, Park Angelium 2, Košice, IČO: XX XXX XXX.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že v konaní sa žalobca od žalovaného domáha zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom. Dňa 11.6.2014 Združenie na ochranu spotrebiteľa OBRANA prostredníctvom svojho právneho zástupcu súdu predložilo oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného.

Žalobca písomným podaním namietal vstup vedľajšieho účastníka a žiadal rozhodnúť o jeho nepripustení do konania, pretože neboli na to splnené zákonné podmienky. Dôvodil, že žaloba bola podaná len voči jednej osobe, nejde o ochranu spotrebiteľa a napokon súd sám z úradnej moci musí prihliadať na to, aby neboli porušené spotrebiteľské práva. Navyiac, pripustením do konania vedľajšieho účastníka by bola porušená Ústava SR, zákon o ochrane osobných údajov a telekomunikačného tajomstva.

Súd prvého stupňa po právnom posúdení podľa ustanovení § 93 ods. 1 až 3 O.s.p. pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného. Vedľajší účastník vstúpil do tohto konania z vlastného podnetu. Podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v takomto prípade sa súhlas účastníka na strane, ktorej vystupuje, nevyžaduje. Prejaveným nesúhlasom so vstupom vedľajšieho účastníka do konania môže dotknutý účastník zabrániť tomu, aby vedľajší účastník v konaní naďalej zotrval. Žalovaný po výzve súdu svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nevyjadril. Tiež poukázal na to, že súhlas účastníka, popri ktorom sa vedľajší účastník zúčastňuje na konaní je nevyhnutným predpokladom jeho účinného vstupu do konania v zmysle zákona č. 353/2014 Z.z. v konaniach začatých od 1.1.2015, pričom konanie v tejto veci začalo dňa 14.3.2014. Žalobca namietal pripustenie vedľajšieho účastníka do konania aj z dôvodu, že jeho pripustením do konania by došlo k porušeniu zákona o ochrane osobných údajov, ako aj telekomunikačného tajomstva a článku 19 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky. Súd mal za to, že takúto námietku by bolo možné považovať za dôvodnú len vtedy, ak by bola vznesená dotknutou osobou, t. j. žalovaným, ktorý však túto skutočnosť nenamietal.

Proti uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustí a zaviazá ho nahradiť mu trovy odvolacieho konania.

Vyčítal súdu, že nesprávne vec právne posúdil, lebo podľa § 93 ods. 1, 2 O.s.p. podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať. V tomto smere poukázal na záver uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 5.2.2013, sp. zn. 3Cdo 188/2012, podľa ktorého z ustanovenia § 93 O.s.p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka. Pre ten prípad, že ak by chcel súd použiť ustanovenie § 101 ods. 3 O.s.p. na vyjadrenia sa účastníka k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dovolil si poznamenať, že použitie tohto ustanovenia v danom prípade neprichádza do úvahy, lebo nejde o vyjadrenie k postupu a vedeniu konania. Súd musí mať vždy „jasno“, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či vyjadril nesúhlas. Časť odvolania bola venovaná aj uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.6.2013 sp. zn. 5 Co 375/2013, v ktorom sa konštatoval paušálny vstup Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ do „všetkých“ konaní, bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa, a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka nepovažoval ani odvolací súd za dôkaz o vôli združenia naplniť cieľ - stanovený v článku III Stanov Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie. Mal za to, že nepotrebuje výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého vystupuje. V tomto smere poukázal na uznesenia Krajských súdov SR. Mal za to, že vedľajší účastník svojou činnosťou napĺňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl. 169 Lisabonskej zmluvy, čl. 38 Charty základných práv EÚ, príslušnosť smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ ako aj vnútroštátnu právnu úpravu o ochrane spotrebiteľov). Trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Odvolací súd na základe podaného odvolania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania, preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku aj s konaním, ktorému predchádzalo (§212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym posúdením veci je mylná aplikácia výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav nemožno vôbec použiť.

Po preskúmaní veci v rozsahu uplatneného odvolacieho dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by na zistený skutkový stav aplikoval neprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014 vstúpi do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

V tomto konaní ide o vec, ktorá má charakter spotrebiteľského sporu a vedľajší účastník ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, má oprávnenie vyplývajúce mu zo zákona vystupovať v konaní a nemusí pritom preukazovať právny záujem na výsledku konania. Vedľajší účastník pomáha v konaní hlavnému účastníkovi a podporuje ho poskytovaním pomoci. Robí tak ale s cieľom prispieť k ochrane aj svojich práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov. Vedľajší účastník sa usiluje dosiahnuť procesný úspech ním podporovaného účastníka, lebo výsledok sporu nepriaznivý pre účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje, sa nepriaznivo prejaví aj na jeho právnych pomeroch.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p., zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 O.s.p.), tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov, je tiež zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. V zmysle § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti. Vedľajší účastník nadobúda svoje procesné postavenie aj bez rozhodnutia súdu - už tým, že súdu dôjde jeho oznámenie o vstupe do konania. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd len ak účastník konania namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Legitímnu formou, ktorou právnické osoby zriadené a zamerané na ochranu práv spotrebiteľa vo všeobecnosti prispievajú k sledovanej ochrane práv, je návrh na začatie konania alebo vstup do už začatého konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka.

Z obsahu spisu vyplýva, že Združenie na ochranu spotrebiteľa OBRANA listom doručeným súdu prvého stupňa dňa 11.10.2014 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, súd toto oznámenie doručil obom účastníkom konania s výzvou, aby sa do 10 dní vyjadrili, či majú námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Zo strany žalovaného žiadne námietky podané neboli a ani po doručení uznesenia o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do odvolanie proti tomuto uzneseniu nepodal.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že u množstva spotrebiteľov ide o osoby s minimálnym právnym vedomím a už samotné písomné reagovanie na výzvy súdu im spôsobuje problém. Preto ak žalovaný nenamietal vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorý do konania vstúpil v súlade s § 93 ods. 2 O.s.p., je v konaní zatiaľ nečinný, účasť vedľajšieho účastníka v konaní je len na jeho prospech. Vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania v čase účinnosti ustanovenia § 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, keď nepotreboval výslovný súhlas účastníka, na strane ktorého chce vystupovať. Nie je možné retroaktívne zmeniť podmienky vstupu vedľajšieho účastníka do konania, keď tento do konania vstúpil do 31.12.2014 (t.j. pred účinnosťou novely Občianskeho súdneho poriadku, vykonanú zák. č. 353/2014 Z. z.). Argumentácia odvolateľa uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 3Cdo 188/2012 zo dňa 5.2.2013 neobstojí, pretože zo spisu nevyplýva, že žalovaný, resp. jeho opatrovníčka nesúhlasila so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa vo svojom konečnom rozhodnutí.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.